

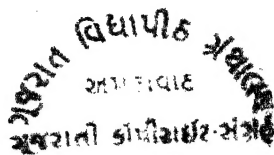
वैष्णवद्विजानां प्रातर्विधिविकाल-
संध्या तर्पणं च.

गोस्वामिकुलकौस्तुभ-
१०८ श्रीगोकुलनाथमहाराजानां
निदेशेन-बृहन्मंदिरात्

श्रीमद्वालकृष्णविद्यालयच्छात्रेण
हरिकृष्ण वीरजी शाम्बिणा
संशोध्य प्रकाशितम्

श्रीकृष्णमुद्रालयेमुद्रापितम्
अनंतवाडी-मुंबई.

संवत् १९७५.

૭૬૩

1000 Copies

[1918]

2nd Edition.

Compiled by- Harikrishna Virji Shastri.

Published „- Harikrishna Virji Shastri.

C/o Balkrishna Pathshala, Guculnathji; Maharaj Bigmandir;
3rd Bhoiwada, Bhuleshwar Bombay.

Printed by R. H. Patel, Krishna Printing Press
9, Anantwadi; Bombay 2.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કંપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૮૪૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રાંદ૨૧૧ તપડિ

વિષય પ૨૨૧ : ૦૬૮

॥ श्रीहरिः ॥

श्रीबालकृष्णः प्रभुर्विजयते.

वैष्णवद्विजाना प्रातर्विधिस्निकाल- संध्या तर्पणंच.

रात्रेः पश्चिमयामस्य मुहूर्तो यस्तृतीयकः ।

स ब्राह्म इति विज्ञेयो विहितः स प्रबोधने ॥ १ ॥

અર્થ—રાત્રીના ચોથા પ્રહરનું ત્રીજું મુહુર્ત એટલે પાછલી ચાર
ઘડી રાત્રી રહે તે ‘બ્રાહ્મ મુહુર્ત’ કહેવાય છે. જાગવાને
માટે એજ સમય ઉત્તમ કહેલો છે

બ્રાહ્મે મુહૂર્તે ચોત્થાય પરં બ્રહ્મ વિચિન્તયેત્

અર્થ—બ્રહ્મ મુહુર્તમાં ઉઠી પરંબ્રહ્મ એટલે શ્રીકૃષ્ણચન્દ્રનું
પાતાના હૃદયમાં ચિંતવન કરવું અર્થાત્ નામોચ્ચારણ
પૂર્વક સ્મરણ કરવું.

શ્રીગોવર્દ્ધનનાથપાદયુગલં હૈયંગવીનમિયં

નિત્યં શ્રી મધુરાધિપં સુલકરં શ્રીવિઠલેશં મુદા ॥

શ્રીમદ્દ્વારવતીશગોકુલપતી શ્રીગોકુલેન્દું વિશું

શ્રીમન્મન્મથમોહનં નટવરં શ્રીબાલકૃષ્ણં ભજે ॥ ૧ ॥

શ્રીમદ્વલ્લભવિઠ્ઠલૌ ગિરિધરં ગોવિંદરાયાંભિધં
 શ્રીમદ્વાલકકૃષ્ણગોકુલપતી નાથં રઘૂણાં તથા
 એવં શ્રીયદુનાયકં કિલ ઘનશ્યામં ચ તદ્વંશજાન
 કાલિંદીં સ્વગુરુન્ગિરિંગુરુવિભૂન્સ્વીયપ્રભૂંશ્ચસ્મરેત્ ॥૨ ॥

અર્થ—શ્રીગોવર્દ્ધનનાથજી, શ્રીનવનીતપ્રિયજી, શ્રીમથુરેશજી,
 શ્રી વીકુલનાથજી, શ્રીદ્વારકાનાથજી, શ્રીગોકુલનાથજી,
 શ્રી ગોકુલચંદ્રમાજી, શ્રીમદનમોહનજી, શ્રીબળદેવજી,
 શ્રીયમુનાજી, શ્રીગિરિરાજજી, તથા ગુરૂનાં સેવ્ય સ્વરૂપ
 અને પોતાના સેવ્ય સ્વરૂપ શ્રીવલ્લભાચાર્ય (મહાપ્રભુજી)
 ગોસ્વામી શ્રીવિકુલનાથજી, (શ્રીગુસાઇજી) તથા તેમના
 સાત પુત્રો શ્રીગિરિધરજી, શ્રીગોવિંદરાયજી, શ્રીબાળ-
 કૃષ્ણજી, શ્રીગોકુળનાથજી, શ્રીરઘુનાથજી, શ્રીયદુનાથજી,
 શ્રીઘનશ્યામજી, તથા પોતાના નિવેદન મંત્રોપદેષ્ટા જે
 ગુરૂ હોય તે, આ પ્રમાણે સર્વેનાં નામોચ્ચારણ કરવાં.

इत्येवं संस्मृत्य-अर्थ-आम स्मरणु करीने

समुद्रमेखले देवि पर्वतस्तनमंडले ॥

विष्णुपत्नि नमस्तुभ्यं पादस्पर्श क्षमस्व मे ॥ १ ॥

इति भूमिं प्रार्थ्य-એમ ભૂમીને પ્રાર્થના કરીને

ન ફાલકૃષ્ટે ન જલે ન ચિત્યાં ન ચ પર્વતે
 ન જીર્ણદેવાયતને ન વલ્મીકે કદાચન ॥
 ન સસત્વેષુ ગર્તેષુ ન ગચ્છન્નાપિ ચ સ્થિતઃ
 ન નદીતીરમાસાઘ ન ચ પર્વતમસ્તકે ॥
 ઇતિ નિપિદ્ધદેશાન્ વિદ્વાય ॥

અર્થ—ખેડેલાં ખેતરમાં, જલાશયની સમીપમાં, ચિતામાં
 પર્વતમાં, દેવાલય સંગ્રન્ધી સ્થળમાં, રાફડામાં, પ્રાણી
 સહિત ખાડામાં, ઉભો રહેલો, જવાવાળો, નદીના
 તીરમાં અને પર્વતની ઉપર મળ મુત્ર કરવા નહી
 આ પ્રાકૃત દેશાદિ છોડીને શોધ કરવો.

તતઃ ત્યાર પછી

एका लिंगे गुदे तिस्रस्तथैकत्र करे दश

उभयोः सप्त दातव्या मृदास्तिस्रस्तु पादयोः ॥ १ ॥

અર્થ—મુત્રેન્દ્રિયને એકવાર, ગુદાને ત્રણવાર, ડાખા હાથને
 દશવાર, બન્ને હાથ લેગા કરી સાતવાર અને બન્ને પગ
 ઉપર ત્રણવાર મૃત્તિકા (માટી) લગાડવી. જે જે
 અંગોમાં જેટલી જેટલી વખત મૃત્તિકા (માટી)
 લગાડવામાં આવે તેટલી તેટલી વખત જળથી તે તે
 અંગો ધોવાં અને પગ ધોવા પછી ફરી બન્ને હાથ
 લેગા કરી ત્રણવાર મૃત્તિકા લગાવી જલથી ધોઈ નાખવા

હત્યેવં શુદ્ધિ કૃત્વા—આવી રીતે શુદ્ધિ કર્યા પછી
 સ્વદિરશ્ચ કદમ્બશ્ચ કાશ્વશ્ચ વટસ્તથા ॥
 તિન્તિણી વેણુપૃષ્ઠશ્ચ આમ્રાનિમ્બૌ તથૈવ ચ ॥ ૧ ॥
 અપામાર્ગશ્ચ ચિલ્વશ્ચ અર્કશ્ચોદુમ્બરસ્તથા
 એતે પ્રશસ્તાઃ કથિતા દન્તધાવનકર્મણિ ॥ ૨ ॥

અર્થ—* ખેર, કંદબ, કરંજ, વડ, આંમલી, આંબો, લીંબડો,
 અઘાડો, ખીલી, આકડો, અને ઉંબરો એ વૃક્ષોનું
 કાષ્ટ દન્તધાવનમાં પ્રશસ્ત છે.

એવા સ્મૃત્યુક્ત કાષ્ટ બાર આંગળ લાંબુ, સીધું, ટચલી
 આંગળીના ટેરવા જેવું બહુ લઘુ ધીમે ધીમે દાંતને
 ઘસવા પછી બાર વખત કોગળા કરી મુખ શુદ્ધ કરવું

તતઃ ત્યાર પછી

પુષ્કરાદીનિ તીર્થાનિ ગङ્ગાઘાઃ સરિતસ્તથા
 આગચ્છન્તુ પવિત્રાણિ સ્નાનકાલે સદા મમ ॥ ૧ ॥
 શ્રીકૃષ્ણવલ્લભે દેવિ યમુને પાપહારિણિ
 સેવાયૈ સ્નાતુમિચ્છામિ જલેઽસ્મિન્સન્નિધિં કુરુ ॥ ૨ ॥
 इत्यावाह स्नायात् ।

* ખેર એ બાવળને મળતી જાત છે.

અર્થ—આ પ્રમાણે આવાહન કર્યા પછી સમગ્ર શરીરને સારી રીતે પલાળી ટાઢા જળથી ત્રણ કોગળા કરી નાક તથા કાનમાં આંગળીઓ ઘાલી સર્વાંગ અર્થાત્ મસ્તકથી પગ સુધી જળ વહી જાય એવી રીતે શ્રીહરિ સ્મરણ પૂર્વક સ્નાન કરવું.

ધૃતશ્ચિત્રવસ્ત્રોપવસ્ત્ર આસન ઉપવિશ્ય શરીરશુદ્ધયર્થમ્

અર્થ—સ્નાન કર્યા પછી ઘોચેલા વસ્ત્ર અથવા પટવસ્ત્ર અથવા ઉર્ણા વસ્ત્ર વા કંતાન વિગેરે પવિત્ર વસ્ત્ર ધારણ કરી પ્રથમ દર્ભાસન પાથરી તે પર બનાત અર્થાત્ ધાબળી વિગેરેનું આસન બિછાવી તે ઉપર બેસી પ્રથમ દેહની શુદ્ધીને માટે.

ગૃહ્ણામિ ગોકુલાર્ધીશ ચરણામૃતમાદરાત્

અતસ્ત્વત્સેવનાસિદ્ધયૈ મયિ દીને કૃપાં કુરુ ॥ ૧ ॥

इममष्टाक्षरं वा मंत्रं जपंश्चरणामृतं संसेव्य नयनयोर्मस्तके

हृदये च स्पृशेत्.

અર્થ—આ શ્લોક બોલી અથવા અષ્ટાક્ષર મંત્ર બોલી શ્રીજીનું ચરણામૃત મુખમાં લેવું અને તેને આંખે મસ્તકે તથા હૃદયમાં લગાડવું.

ततस्तर्जन्या प्रसादात्मकेन चंदनादिना द्वादशतिलकान्कुर्यात् । प्रसादचन्दनाभावे उपलब्धचन्दनादौ चरणामृतं गोपीचन्दनं वा संयोज्य तेन तिलकान्कुर्यात् ॥

અર્થ—તર્જનીથી ભગવત્પ્રસાદી કેસર, કુંકુમ, વા ચંદન ઇત્યાદિ દ્રવ્યોમાંથી કોઇપણ દ્રવ્યથી દ્વાદશ અંગોમાં દ્વાદશ તિલક કરવાં જે પ્રસાદી કુંકુમાદિ ન હોય તો કુંકુમાદિકમાં ગોપીચંદન અથવા ચરણામૃત મેળવી લેવું એટલે તે પ્રસાદી થયું ગણાયછે. દ્વાદશ તિલકના પ્રમાણ વિશે સ્કંદપુરાણમાં માર્ગશીર્ષ માહાત્મ્યમાં નીચે પ્રમાણે કહ્યું છે.

ब्रह्मन्द्वादशपुण्ड्राणि वैष्णवःसततं धरेत्

मूर्द्ध्नि मूलेन मंत्रेण शेषं द्वादशनामभिः ॥ ૧ ॥

અર્થ—હે બ્રહ્મન્ વૈષ્ણવે નિરંતર કેશવાદી દ્વાદશ નામોચ્ચારણ પૂર્વક દ્વાદશ અંગોમાં દ્વાદશ તિલક કરવાં અને છેવટ ‘વાસુદેવાય નમઃ’ આ મૂળમંત્રથી મસ્તક પર ધારણ કરવું.

आचार्यास्तु तत्त्वदीपनिबन्धे.

दण्डाकारं ललाटे स्यात्पद्माकारं तु वक्षसि ॥

वेणुपत्रनिभं बाह्वोरन्यद्दीपाकृति स्मृतम् ॥

दण्डाकारमिति चरणाकारस्याप्युપલक्षणम्

અર્થ—લલાટમાં દણ્ડાકૃતિ તથા ભગવચ્ચરણના આકારવાળું હૃદયમાં કમલની કલીના આકારવાળું તિલક કરવું અને તે શિવાય બીજા સઘળાં અંગોમાં દીપકની ન્યોતિના આકારવાળાં તિલક કરવાં.

તિલક કેવું કરવું તેને માટે નીચે પ્રમાણે પણ લેખ છે. આગળ ત્યાં દણ્ડાકારં એ પદ આવ્યું છે. ત્યાં ચરણાકારમ્ એવો પણ પાઠ છે આ પાઠ માટે એવું પ્રમાણ છે કે—

હરે: પાદાકૃતિમાત્મનો હિતાય મધ્યેચ્છિદ્રમૂર્ધ્વપુઢ્નં
યો ધારયતિ સ પરસ્ય પ્રિયો ભવતિ સ મુક્તિમાન્ ભવતીતિ
શ્રુતે:

જે પુરૂષ શ્રીહરિના ચરણના આકારવાળું અને વચમાં છિદ્રવાળું ઉર્ધ્વપુણ્ડ્ર આત્માના કલ્યાણ માટે ધારણ કરે છે તે પરમાત્માનો પ્રિય થાય છે તે મુક્તિમાન થાય છે.

લલાટે કેશવં વિદ્યાનારાયણમથોદરે ॥

માધવં હૃદયે ન્યસ્ય ગોવિન્દં કંઠકૂપકે ॥ ૧ ॥

વિષ્ણુ ચ દક્ષિણે કુક્ષૌ તદ્ભુજે મધુસૂદનમ્ ॥

ત્રિવિક્રમં કર્ણમૂળે વામકુક્ષૌ તુ વામનમ્ ॥ ૨ ॥

પદ્મનાભં પૃષ્ઠદેશે કકુદ્દામોદરં સ્મૃતમ્ ॥

મૂર્ધ્નિ મૂળેન મંત્રેણ શેષં દ્વાદશનામભિઃ ॥ ૩ ॥

અર્થ—તિલક કરતી વખતે લલાટમાં તિલક કરતાં કેશવાય નમઃ; નાભી ઉપર કરતાં નારાયણાયનમઃ; હૃદયમાં કરતાં માધવાયનમઃ; કંઠમાં કરતાં ગોવિંદાયનમઃ; જમણીકેડે કરતાં

વિષ્ણુવેનમઃ, જમણા બાહુએ કરતાં મધુસૂદનાયનમઃ, જમણા કાનના મુલમાં કરતાં ત્રિવિક્રમાયનમઃ, ડાબી કેડે કરતાં વામનાયનમઃ, ડાબા બાહુએ કરતાં શ્રીધરાયનમઃ ડાબા કાનના મુલમાં કરતાં હૃષીકેશાયનમઃ, પીઠમાં કરતાં પદ્મનાભાયનમઃ અને કકુપ એટલે કાંધ પર કરતાં દામોદરાયનમઃ, છેવટે બાકી, હાથમાં લાગી રહેલાં કુંકુમાદીને ઘોઘ તે જલ વાસુદેવાયનમઃ, એ નામ લઈ માથે ચડાવવું

ઉચ્ચૈશ્વત્વારિ ચક્રાણિ બાહુમૂલે તુ દક્ષિણે
 નામમુદ્રાદ્વયં નીચૈરેકમેકં તયોરપિ ॥ ૧ ॥
 મધ્યે તત્પાર્શ્વયોશ્ચૈવ દ્વે દ્વે પદ્મે ચ ધારયેત્
 વામેઽપિ ચતુરઃ શંખાન્નામમુદ્રા ચ પૂર્વવત્ ॥ ૨ ॥
 પદ્મમેકં ગદે દ્વે દ્વે પાર્શ્વયોરિતિ ભેદતઃ
 લલાટે પદ્મમેકં ચ નામમુદ્રાં તથા હૃદિ ॥ ૨ ॥
 ત્રીણિ ત્રીણિ ચ ચક્રાણિ મધ્યે શઙ્ખાવુભાવુભૌ
 હૃત્પાર્શ્વયોસ્તનાદૂર્ધ્વં ગદાપદ્માનિ બાહુવત્ ॥ ૪ ॥
 ત્રીણિ ત્રીણિ ચ ચક્રાણિ કર્ણમૂલદ્વયોરધઃ
 એકમેકં તદન્યેષુ તિલકેષુ ચ ધારયેત્ ॥ ૫ ॥
 સમ્પ્રદાયસ્ય મુદ્રા તુ ધાર્યા શિષ્ટાનુસારતઃ
 યથારુચ્યથવા ધાર્યા ન તત્ર નિયમો ભવેત્ ॥ ૬ ॥

અર્થ—જમણા બાહુના મૂલમાં અર્થાત જભાથી જરા નીચેના ભાગમાં ચાર ચક્ર તેની નીચે એક નામમુદ્રા તેની નીચે એક શંખ; તેની નીચે ફરીથી એક નામમુદ્રા અને તેની આજુબાજુએ બન્ને મળી ચાર પદ્મ ધારણ કરવાં. એવીજ રીતે જમણા સ્તન ઉપર વચમાં માર્ગ રાખી ઉપરા ઉપર ત્રણ ચક્રો કરવાં અને તેઓની વચમાં રાખેલા માર્ગમાં બે શંખો કરવા. તથા તેની આજુ બાજુએ બે બે મળી ચાર પદ્મો કરવાં. હૃદયમાં એક નામમુદ્રા અને તેની ચારે બાજુએ સમ્પ્રદાય મુદ્રાઓ ચાર કરવી. લલાટમાં ભૂકુટી પાસે તિલકની વચમાં એક પદ્મ અથવા એક ગદા ફરી તેની ઉપર મસ્તકના કેશ પર્યાંત સમ્પ્રદાયમુદ્રાઓ કરવી. ડાબા બાહુના મૂલમાં અર્થાત જભાથી જરા નીચેના ભાગમાં ચાર શંખો તેની નીચે એક નામમુદ્રા, તેની નીચે એક ચક્ર, અને તેની નીચે બીજી એક નામમુદ્રા તથા તેની બન્ને બાજુએ બેબે મળી ચાર ગદાઓ કરવી. તેજ પ્રમાણે ડાબા સ્તન ઉપર વચમાં માર્ગ રાખી ઉપરા ઉપર ત્રણ ચક્રો વચમાં એક એક શંખ બન્ને બાજુ બેબે ગદા કરવી તેવીજ રીતે ડાબા કાનની નીચેથી કંઠ પર્યાંત ત્રણ ચક્રો કરવાં તથા કંઠના તિલકની વચ્ચે એક ચક્ર કરવું એક શંખ ધારણ કરવો એવો પણ પ્રકાર છે નાભિ ઉપર જમણી ડાબી બન્ને કેડો ઉપર પીઠ ઉપર તથા કાંધ ઉપર એક એક ચક્ર કરવું.

भगवत्सेवां कुर्वाणो वैष्णव इमाः षण्मुद्रा धारयेत् ।
तदन्यस्तु पञ्च संप्रदायमुद्रां च धारयेत्.

અર્થ—ભગવત્સેવા કરનાર વૈષ્ણવે ઉપર લખેલી છ
મુદ્રાઓ અવશ્ય ધારણ કરવી અને બીજાઓએ કેવલ પદ્મ
તથા સંપ્રદાયમુદ્રા ધારણ કરવી.

मुद्रा केवी रीते छापवी

तेनो नकशो.

११ मा पृष्ठमां जुवो.

એક અક્ષર લખેત્ર છે તેનો ખુલાસો સં- એ અક્ષરથી સંપ્રદા-
યની છાપ જા- શેષ ચ- ચક્ર ગ- ગદા અને પ- પદ્મની છાપ મારવાનું
સૂચવે છે એમ સમજવું.

कर्णमूल

च.

च.

कर्णमूल

च.

च.

च.

कंठमूल

च.

दक्षिणबाहुदण्ड

च.

च. च.

प. च. प.

प. ना प.

शं.

ना.

दक्षिणस्तन

|

च.

प. शं. प.

च.

प. शं. प.

च.

हृदय

|

स

सं. नाम. स.

दक्षिण पार्श्व

च.

नार्भि

च

पृष्ठ

वाम पार्श्व

च.

वामबाहुदण्ड

शं.

शं. शं.

ग. शं. ग.

ग. ना. ग.

च.

ना.

वामस्तन

|

च.

ग. शं. ग.

च.

ग. शं. ग.

च.

एकाक्षरीके पूर्ण नाम—सं.—संप्रदाय, शं.—शंख, च.—चक्र, ग.—गदा, प.—पद्म.

॥ અથ પ્રાતઃસંધ્યા. ॥

ૐ અપવિત્રઃ પવિત્રો વા સર્વાવસ્થાં ગતોઽપિ વા ॥

યઃ સ્મરેત્પુન્ડરીકાક્ષં સ વાહ્યાભ્યંતરઃ શુચિઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ—આ મંત્ર ભણી જમણા હાથની અનામિકા આંગળીથી અથવા દર્ભની શલાકાથી પોતાના મસ્તકપર અને ખીન્નાં પણ સઘળાં અંગોપર માર્જન કરવું અર્થાત્ તે જલ થોડું થોડું છાંટવું.

દ્રવ્યાત્માનં સંપ્રોક્ષ્ય એ પ્રમાણે પોતાના શરીર ઉપર જલ પ્રોક્ષણ કરીને

ૐ કૈશવાયનમઃ, ૐ નારાયણાય નમઃ, ૐ માધવાય

નમઃ ઇત્યાચમ્ય

અર્થ—એમ ત્રણ આચમન કરવાં તે પછી

ૐ ગોવિન્દાયનમઃ આ મંત્ર ભણી આચમનીમાં જલ લઈ જમણા હાથની હથેલી ધોઈ નાંખવી

તતઃ પૃથ્વીતિ મન્ત્રસ્ય મેરુપૃષ્ઠ ઋષિઃ । કૂર્મોદેવતા ।

સુતલં છંદઃ । આસને વિનિયોગઃ ।

ૐ પૃથિવ ત્વયાં ધૃતા લોકા દેવિ ત્વં વિષ્ણુના ધૃતા ત્વં
ચ ધારય માં દેવિ પવિત્રં કુરુ ચાસનમ્

ઉપર પ્રમાણે પૃથ્વીને હાથ લગાવી પૃથ્વી સ્તુતિ કરવી

इति भूमिं स्पृष्ट्वाऽचम्य प्राणायामं कुर्यात् ।

पृथ्वीने। स्पृशं करी प्रथम कडेल त्रणु नामोवडे आ-
चमन करी—प्राणायाम करवो—तेनी विधि नीचे प्रमाणे.

ॐकारस्य ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छंदः । अग्निर्देव-
ता । शुक्लो वर्णः । सर्वकर्मरंभे विनियोगः । सप्तव्याहृतीनां
विश्वामित्रजपदग्निभरद्वाजगौतमात्रिवसिष्ठऋषया ऋषयो ग-
यत्र्युष्णिगनुष्टुब्बृहतापंक्तित्रिष्टुब्जगत्यश्छंदांसि अग्निवाय्वा-
दित्यबृहस्पतिवरुणेंद्राविश्वेदेवा देवताः अनादिष्टप्रायाश्चित्ते
प्राणायामे विनियोगः । गायत्र्या विश्वामित्र ऋषिः (क्षत्रियो
बृहस्पति ऋषिः त्रिष्टुप् छंद इति । वैश्यस्तु प्रजापति ऋषिः
जगती छंद इति ब्रूयात्) सविता देवता अग्निर्मुखमुप-
यने प्राणायामे विनियोगः

ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ महः ॐ जनः ॐ
तपः ॐ सत्यम् (इति व्याहृत्युत्तरं ब्राह्मणो गुरुआदिष्टां)
ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ॥ धियो यो नः प्रचोदयात्
ॐ आपो ज्योति रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोमिति.
(क्षत्रियः) ॐ देव सवितुः प्रमुवयज्ञं प्रमुवयज्ञ-
पतिं भगाय दिव्यो गंधर्वः केतपुः केतनः पुनातु
वाचस्पति वाचं नः स्वदतु स्वाहा । वैश्यस्तु व्याहृत्युत्तरं ॐ

વિશ્વારૂપાણિ પ્રાતિ મુચ્ચતે કવિઃ પ્રાસાવીદ્રદ્રં દ્વિપદે ચતુ-
 પ્પદે વિનાકમચ્ચત્સવિતા વરેણ્યો નું પ્રયાણ મુપસો વિરા-
 જતિ । ઇતિ યથાવર્ણ ગાયત્રીં ૐ આપો જ્યોતિ રસોઽમૃતં
 બ્રહ્મ ભૂર્ભુવઃ સ્વરોમિતિ જપન્ પ્રાણાનાયમેત્ ।

પ્રાણાયામ—પ્રાણાણોએ—સાત વ્યાહતિ એટલે ૐ ભૂઃત્રી
 શરૂ કરી ૐ સત્યં સુધી બોલી પોતાનો ગાયત્રી મંત્ર
 પૂરો બોલી રહ્યા પછી આપો જ્યોતિરસોઽમૃતં બ્રહ્મભૂર્ભુવઃ
 સ્વરોમ્ સુધી બોલવું અને ક્ષત્રી તથા વૈશ્યે પોતપોતાની
 ગાયત્રી, જે ઉપર સંસ્કૃતમાં જણાવેલી છે તે, સાતે વ્યાહતિ
 બોલ્યા પછી બોલવી અને તે પછી આપો જ્યોતિરસોઽમૃત
 બ્રહ્મભૂર્ભુવઃ સ્વરોમ્ સુધી બોલવું અને આખો મંત્ર બોલી-
 એ ત્યાંસુધી ડાબે છિદ્રેથી પ્રાણ ખેંચવો બીજી વખત બોલી-
 એ ત્યાંસુધી પ્રાણ રોકવો અને ત્રીજી વખત બોલીએ ત્યાં
 સુધી પ્રાણ ઉતારવો તેને અનુક્રમે પૂર્વક કુલક-ને રેચક
 કહે છે.

॥ સંકલ્પ. ॥

તતઃ । ૐ વિષ્ણુર્વિષ્ણુર્વિષ્ણુઃ શ્રીમદ્રાગવતો મહાપુરુષસ્ય
 વિષ્ણોરાજ્યા પ્રવર્તમાનસ્ય અથ બ્રહ્મણો દ્વિતીયપરાર્થે ।
 શ્રીશ્વેતવારાહકલ્પે । વૈવસ્વતમન્વંતરે । અષ્ટાવિંશતિતમે

कलियुगे कलिप्रथमचरणे । जम्बूद्वीपे । भरतखण्डे । आर्या-
वर्तान्तर्गतब्रह्मावर्तैकदेशे बौद्धावतारे अमुकस्मिन्वर्तमान व्याव-
हारिकअमुकनाम्नि संवत्सरे अमुकायने अमुकर्तौ अमुकमासे
अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकवासरे अमुकनक्षत्रे अमुकयोगे
अमुककरणे अमुकराशिस्थिते श्रीसूर्ये अमुकराशिस्थिते चन्द्रे
अमुकराशिस्थे श्रीदेवगुरौ शेषेषु ग्रहेषु यथायथं स्वस्वराशिस्थितेषु
सत्सु ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा श्रीगोपीजनवल्लभप्रीत्यर्थं प्रातः-
संध्योपासनमहं करिष्ये ।

ॐ प्रभाणे सं० ६५ ३२०० ।

॥ मंत्राचमनम्. ॥

ॐ सूर्यश्चेति मंत्रस्य नारायण ऋषिः

सूर्योदेवता अनुष्टुप्छन्दः । मंत्राचमने विनियोगः

उपर प्रभाणे षोडशी—जमणु हाथमां जल लधने नी-
येनो मंत्र ओलवो.

ॐ सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः पापेभ्यो
रक्षन्तां यद्रात्र्या पापमक्रुषि मनसावाचा हस्ताभ्यां पद्भ्या-

મુદરેણ શિશ્ના રાત્રિસ્તદેવલુપ્પતું યત્કિન્નિદુગ્ધિતંમયિં इदमहं पा-
ममृतयो नौ सूर्ये ज्योतिषे जुहोमि स्वाहा । आचम्य ॥

એ પ્રમાણે બોલી જલ પી જવું.

॥ मार्जनम्. ॥

आपोहिष्ठीति तृचस्य सिंधुद्वीप ऋषिः । गायत्री छंदः
आपोदेवता मार्जने विनियोगः ।

નીચે પ્રમાણે મંત્ર બોલતા જવું અને દહીવડે મસ્તક
ઉપર જલ છાંટતા જવું.

ॐ आपो हिष्ठाभयो भुवः ॐ तान ऊर्जे दधातन । ॐ
महेरणांय चक्षसे ॐ योवः शिवर्तमो रसः । ॐ तस्य भजयते
हन । उग्रनीरिव मातरः । तस्मा अरंगमामवः । ॐ यस्य क्षयाय
जिन्वथ । ॐ आपोजनयथाचनः ।

॥ अघमर्षणम्. ॥

दुपदादिवेत्यस्य कोकिलराजपुत्र ऋषिः आपोदेवता ।
अनुष्टुप्छन्दः । अघमर्षणे विनियोगः ।

જમણા હાથની અંગૂઠીમાં પાણી લઈ નાક પાસે રાખી
નીચેનો મંત્ર બોલવો.

ॐ દ્રુપદાદિવસુમુચાનઃ । સ્વિન્નઃ સ્નાતોમલાદિવ । પૂતં
પવિત્રેણેવાજ્ઞયમાપઃ શુન્ધન્તુ મૈનસઃ ।

એ મંત્ર ભણી જલાંજલી, પાપ બાય છે તેમ સમજી
ડાખી તરફ નાખી દેવી.

આચમ્ય આચમન કરીને

અર્ઘ્યપ્રદાનમ્.

સ્વવર્ણવિહિતયા ગાયત્ર્યા અર્ઘ્યત્રયં દદ્યાત્

પૂર્વ દિશા તરફ સુખ રાખી ઉભા થઈ એ હાથની
અંજલીમાં જલ રાખી પોતપોતાના વર્ણની ગાયત્રી બોલીને
સૂર્યને ત્રણ અર્ઘ્યદાન કરવાં.

સૂર્યોપસ્થાનમ્.

ઉદ્વયમિત્યસ્ય હિરણ્યસ્તૂપ ઋષિઃ અનુષ્ટુપ્છન્દઃ । સૂર્યો-
દેવતા સૂર્યોપસ્થાને વિનિયોગઃ

ॐ ઉદ્વયંતમસસ્પર્ગિસ્વઃ પશ્યન્ત ઉત્તરમ્ । દેવન્દેવઞ્ચા-
સૂર્યમગન્મ જ્યોતિરુત્તમમ્ ।

ॐ ઉદુત્યજ્ઞાતવેદસન્દેવંવ્વહન્તિ કેતવઃ દુશેવિશ્વાય
સૂર્યમ્ ॥

ॐ ચિત્રન્દેવાનામુદગાદનીકશ્ચક્ષુર્મિત્રસ્યવ્વરુણસ્યાગ્નેઃ ।
આપ્રાધાવાપૃથિવીઽઅન્તરિક્ષં સૂર્યંઆત્માજગતસ્તસ્થુર્ષ્વશ્ચ ॥

ॐ તચ્છુદૈવહિતમ્પુરસ્તાંચ્છુક્રમુચંરત્ । પશ્યેમશરદઃશત-
 સ્ત્રીવેમશરદઃશતં શ્રુણુયામ શરદઃશતમ્પ્રવ્બ્રવામ શરદઃશત-
 મદીનાઃસ્યામ શરદઃશતમ્ભૂયશ્ચ શરદઃશતાત્ ॥

इत्युपस्थाय नमस्कृत्य

ઉભા થઈ ઉપલો મંત્ર બોલી સૂર્ય ને નમસ્કાર કરવા,
 સ્તુતિ-

तेजोऽसीसस्य परमेष्ठी प्रचापतिर्ऋषिः । आज्यं
 देवता । यजुश्छन्दः । गायत्र्यावाहनं विनियोगः ।

ॐ तेजोसि शुक्क्रमस्यमृतमसि धामनामसि प्रियन्दे-
 वान्ना मनाधृष्टन्देवयजनमसि ।

એ પ્રમાણે સૂર્યોપસ્થાન કર્યા પછી નીચે પ્રમાણે સં-
 કલ્પ કરવો.

ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा श्रीगोपीजनवल्लभप्रतिपत्त्यर्थं यथा-
 संख्याकं गायत्रीजपमहं करिष्ये ।

મારા પાપના ક્ષયને માટે શ્રી ગોપીજનવલ્લભની પ્રસ-
 ન્નતા માટે મારાથી બનશે તેટલી ગાયત્રી જપીશ.

इति संकल्प्य करमालया गोमुखीस्थतुलसीमालयां
 देशवारंमष्टाविंशतिवारंमष्टोत्तरशतवारं वा गायत्रीं जपित्वा ।

એ પ્રમાણે સંકલ્પ કરીને કરમાલાવડે અથવા તુલસીની

આઠાવડે દશવાર અઠાવીશ વાર અથવા એકસોઆઠવાશ ગાયત્રીજપ કરવો. ત્યાર પછી હાથમાં જલ લઈ નીચે પ્રમાણે સંકલ્પ કરવો.

કૃતેનાનેન યથાસંખ્યાકેન પ્રાતઃસન્ધ્યાદ્ગ્ભૂતગાયત્રી-
જપાશ્ચેન કર્મણા ભગવાન્સર્વાત્મકઃ શ્રીગોપીજનવલ્લભઃ
પ્રીયતાં ન મમ ।

પ્રાર્થના.

હાથ બેડી નીચે પ્રમાણે પ્રાર્થના કરવી.

ૐ દેવાં ગાતુ વિદોગાતું વિત્ત્વા ગાતુ મિત । મનસ્પત ર્શ્નં
દેવૈયજ્ઞં સ્વાહા વાતેષાઃ ।

ૐ ઉત્તમે શિખરે જાતે, ભૂમ્યાં પર્વતમૂર્ધનિ । બ્રાહ્મણે-
અયોઽમ્યનુજ્ઞાતા, ગચ્છ દેવિ યથામુશ્વમ્

નમોઽસ્ત્વનંતાય સહસ્રમૂર્તયે

સહસ્રપાદાક્ષિશિરોરુચાદવે

સહસ્રનાન્ને પુરુષાય શાશ્વતે

સહસ્રકોટીયુગધારિણે નમઃ ॥ ૧ ॥

નમોબ્રહ્મણ્યદેવાય ગોબ્રાહ્મણહિતાય ચ ।

જગદ્ધિતાય કૃષ્ણાય ગોવિન્દાય નમાનમેઃ ॥ ૨ ॥

આકાશાત્પતિતં તાયં યથા ગચ્છતિ સાગરમ્ ।

સર્વદેવનમસ્કારઃ કેશવં પ્રતિગચ્છતિ ॥ ૩ ॥

આસત્યલોકાત્પાતાલાદાલોકાલોકપર્વતાત્ ।

યે સન્તિ બ્રાહ્મણા દેવાસ્તેભ્યો નિત્યં નમોનમઃ ॥ ૪ ॥

એ પ્રમાણે પ્રાર્થના કરીને નીચે પ્રમાણે યાત્રી પરમેશ્વરને પ્રણામ કરવા.

અમુકસંખ્યાઽમુકપ્રવરાન્વિતાઽમુકગોત્રોત્પન્નોઽહંશુક્ર-
યજુર્વેદાન્તર્ગતમાધ્યંદિનીવાજસનેયશાસ્વાધ્યાયી અમુકશર્મા,
વર્મા, ગુપ્તોઽહં મો પરમેશ્વર ત્વામભિવાદયે.

इति प्रातःसंध्या.

॥ અથ માધ્યાન્હસંધ્યા. ॥

આચમ્ય પ્રાણાનાયમ્ય

પ્રાતઃ સંધ્યાની પેઠે આચમન અને પ્રાણાયામ કરીને સંકલ્પ કરવો. તેમાં “ મધ્યાન્હસંધ્યોપાસનમહંકરિષ્યે ” એમ બોલવું.

સંકલ્પ.

મમોપાત્તદુરિતક્ષયદ્વારા શ્રીગોપીજનવલ્લભપ્રીત્યર્થ માધ્યાહ્ન સંધ્યોપાસનમહં કરિષ્યે इति સંકલ્પ્ય

મંત્રાચમન.

ત્યાર પછી હાથમાં જલ લઈ નીચેનો મંત્ર બોલી મંત્રાચમન કરવું.

ॐ आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथ्वी पूता पुनातुमाम् । पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातुमाम् । यदुच्छिष्टमभोज्यञ्च यद्वा दुश्चरितं मम । सर्वं पुनातु मामापोऽपतांच प्रतिग्रहं स्वाहा ।

इति मन्त्राचमनं विधाय

अन्यत्सकलं प्रातःसंध्यावत्कुर्यात् ॥

એ પ્રમાણે મંત્રાચમન કરી બીજું બધું પ્રાતઃ સંધ્યા પ્રમાણે કરવું.

इति माध्याह्नसन्ध्या.

अथ सायंसंध्या

कृतस्नानो धृतपवित्रवासाः पवित्रासने उपविश्य आचम्य
प्राणानायम्य.

सांजना सूर्यास्त पड़ेलां शैत्यादि आवश्यक कार्यथी
नियती—स्नान करी पवित्र वस्त्र पहेंरी पश्चिम दिशा तरङ्ग
हर्षासन उपर पेय्त्री आचमन तथा प्राणायाम करी हाथमां
जल लथ नीचे प्रमाणे संकल्प करवो.

ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा श्रीगोपीजनबल्लभप्रीत्यर्थं सायं-
संध्याप्रासनमहं करिष्ये इति संकल्प.

मन्त्राचमन.

हाथमां जल लथ नीचेनो मंत्र पौली आचमन करवुं.

ॐ अग्निश्च मामन्युश्च मन्यु पतयश्च मन्यु कृतेभ्यः पापेभ्यो
रक्षन्तां यदहं पापमकार्षं मनसा वाचा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुद-
रेण शिखा अहस्तदवलुम्पतु यत्किंचिदुरितं मयि ।

इदमहं माममृतयोनौ सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा
इति मन्त्राचमनं विधाय

अन्यत्सकलं प्रातःसंध्यावत्कुर्यात् ॥

ओ प्रमाणे मन्त्राचमन करी पीनु अधुं प्रातः संकल्प
प्रमाणे करवुं.

॥ इति त्रिकालसन्ध्या ॥

અથ તર્પણમ્

ધૃતકુશપવિત્રઃ આસને ઉપવિશ્ય આચમ્ય પ્રાના-
નાયમ્ય

કુશાસન ઉપર બેસી અનામિકામાં દહની પવિત્રી ધારણ-
કરી પ્રાણાયામ કરીને હાથમાં સંકલ્પ કરવા જલ લઈ
નીચે પ્રમાણે સંકલ્પ કરવો.

અથ પૂર્વોચ્ચારિત એવંગુણવિશેષણવિશિષ્ટાયાં શુભ
શુભ્યતિથૌ મમાત્મનઃ નિત્યકર્માનુષ્ઠાનદ્વારા ઐ તત્સત્ શ્રી-
મોષીજનવલ્લભમીત્યર્થે દેવમનુષ્યપિતૃતર્પણમહં કરિષ્યે
આવી રીતે આંગળીઓના વચમાંથી જલ મુકવું.
इति संकल्प्य આવી રીતે સંકલ્પ કરીને.

પૂર્વાગ્રદર્માનાદાય અક્ષતૈર્દેવતાર્થેન ઐ બ્રહ્માતૃપ્યતામ્, ઐ વિષ્ણુ-
સ્તૃપ્યતામ્, ઐ રુદ્રસ્તૃપ્યતામ્, ઐ દેવાસ્તૃપ્યતામ્, ઐ પ્રજાપતિ-
સ્તૃપ્યતામ્, ઐ છંદાંસિ તૃપ્યતામ્, ઐ વેદાસ્તૃપ્યતામ્, ઐ ઋષય-
સ્તૃપ્યતામ્, ઐ પુરાણાચાર્ય્યાસ્તૃપ્યતામ્, ઐ ગંધર્વાસ્તૃપ્યતામ્,
ઐ ઇતરાચાર્ય્યાસ્તૃપ્યતામ્, ઐ સંવત્સરઃ સાવયવસ્તૃપ્યતામ્, ઐ
દેવ્યસ્તૃપ્યતામ્, ઐ અપ્સરસસ્તૃપ્યતામ્, ઐ દેવાનુગાસ્તૃપ્ય-
તામ્, ઐ નાગાસ્તૃપ્યન્તામ્, ઐ સાગરાસ્તૃપ્યન્તામ્, ઐ પર્વતા

સ્તૃપ્યન્તામ્, ઐસરિતસ્તૃપ્યન્તામ્, ઐમનુષ્યાસ્તૃપ્યન્તામ્,
 ઐયજ્ઞાસ્તૃપ્યન્તામ્, ઐરક્ષાંસિતૃપ્યન્તામ્, ઐપિશાચાસ્તૃપ્ય-
 ન્તામ્, ઐસુપર્ણાસ્તૃપ્યન્તામ્, ઐભૂતાનિ તૃપ્યન્તામ્, ઐપશવ
 સ્તૃપ્યન્તામ્, ઐવનસ્પતયસ્તૃપ્યન્તામ્, ઐઓષધયસ્તૃપ્યન્તામ્,
 ભૂતગ્રામશ્ચતુર્વિધસ્તૃપ્યતામ્ । इति देवतर्पणम् ॥

નિવીત્યા ઉત્તરાભિમુખઃ યવૈર્ઋષીસ્તર્પયેત્ । તદ્યથા

કંઠમાં જનોઈ કરી ઉત્તરમાં મુખ રાખી જવથી નીચે

પ્રમાણે તર્પણ કરવું.

ઐસનકસ્તૃપ્યતુ । ૨ । ઐસનન્દનસ્તૃપ્યતુ । ૨ । ઐસનાતન
 સ્તૃપ્યતુ । ૨ । ઐસનત્કુમારસ્તૃપ્યતુ । ૨ । ઐકપિલસ્તૃપ્યતુ । ૨ । ઐઆ-
 સુરિસ્તૃપ્યતુ । ૨ । ઐવોદુસ્તૃપ્યતુ । ૨ । ઐપંચશિશ્વસ્તૃપ્યતુ । ૨ ।

इतिमनुष्यतर्पणम्.

કૃતાપસવ્યો દક્ષિણાભિમુખઃ કુશપાણિઃ પિતૃસ્તર્પયેત્

જનોઈને ડાબી બાજુ કરી દક્ષિણમાં મુખ રાખીને

હાથમાં દર્ભ લઈ નીચે પ્રમાણે તર્પણ કરવું.

ઐકવ્યવાદનલસ્તૃપ્યતામ્ । ૩ । ઐસોમસ્તૃપ્યતામ્ । ૩ । ઐયજ્ઞ-
 સ્તૃપ્યતામ્ । ૩ । ઐઅર્યમા તૃપ્યતામ્ । ૩ । ઐઅગ્નિવાક્તાઃ પિતર-
 સ્તૃપ્યન્તામ્ । ૩ । ઐસોમપાઃ પિતરસ્તૃપ્યન્તામ્ ॥ ૩ ॥ ઐવર્હિષદઃ
 પિતૃસ્તૃપ્યન્તામ્ । ૩ । ઐયમાયનમસ્તર્પયામિ । ૩ । ઐધર્માસનાય
 નમસ્તર્પયામિ । ૩ । ઐમૃત્યવે નમસ્તર્પયામિ । ૩ । ઐઅન્તકાય નમ-

स्तर्पयामि । ३ । ॐ वैवस्वताय नमस्तर्पयामि । ३ । ॐ कालाय नम-
स्तर्पयामि । ३ । ॐ सर्वभूतक्षयाय नमस्तर्पयामि । ३ । ॐ औदुम्ब-
राय नमस्तर्पयामि । ३ । ॐ दध्नाय नमस्तर्पयामि । ३ । ॐ नी-
लाय नमस्तर्पयामि । ३ । ॐ परमेष्ठिने नमस्तर्पयामि । ३ । ॐ वृको-
दराय नमस्तर्पयामि । ३ । ॐ चित्राय नमस्तर्पयामि । ३ । ॐ
चित्रगुप्ताय नमस्तर्पयामि । ३ ।

निपितृक एव पितृतर्पणं कुर्यात् । तच्चापसव्येन

येने पिता न होय तेण्हे पितृ तर्पणु नीथे प्रमाणे करवुं.

अमुकगोत्रः अस्मत्पिता अमुक शर्मा वसुरूपस्तृप्यताम् ।
इदं जलं तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रः अस्मत्पितामहः अमुकशर्मा रुद्ररूपस्तृप्यताम् ।
इदं जलं तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रः अस्मत्प्रपितामहः अमुकशर्मा आदित्यरूपस्तृप्य-
ताम् । इदं जलं तस्मै स्वधानमः ॥ ४ ॥

अमुकगोत्रा अस्मन्माता अमुकनाम्नी वसुरूपा तृप्यताम् ।
इदं जलं तस्यै स्वधानमः ॥ ३ ॥

अमुकगोत्रा अस्मत्पितामही अमुकनाम्नी रुद्ररूपा तृप्यताम् ।
इदं जलं तस्यै स्वधानमः ॥ ३ ॥

- अमुकगोत्रा अस्मत्प्रपितामही अमुकनाम्नी आदित्यरूपा
तृप्यताम् । इदं जलं तस्यै स्वधानमः ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रः अस्मन्मातामहः अमुकशर्मा वसुरूपस्तृप्यताम् ।
इदं जलं तस्मै स्वधानमः । ३ ॥
- अमुकगोत्रः अस्मत्प्रमातामहः अमुकशर्मा रुद्ररूपस्तृप्यताम् ।
इदं जलं तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रः अस्मद्बृद्धप्रमातामहः अमुकशर्मा आदित्यरू-
परतृप्यताम् । इदं जलं तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रा अस्मन्मातामही अमुकदा वसुरूपा तृप्यताम् ।
इदं जलं तस्यै स्वधानमः ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रा अस्मत्प्रमातामही अमुकदा रुद्ररूपा तृप्यताम् ।
इदं जलं तस्यै स्वधानमः ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रा अस्मद्बृद्धप्रमातामही अमुकदा आदित्यरूपा
तृप्यताम् । इदं जलं तस्यै स्वधानमः ॥ ३ ॥

ततः स्वपत्न्यादिकमेकोद्दिष्टगणं तर्पयेत् ॥

त्यारपथी स्त्रीआदि ओडेदिष्ट गणानुं तर्पणु नीये-
प्रभाणु ३२५.

१ ताताम्बात्रितयं सपत्नजननी मातामहादित्रयं, सस्त्रि स्त्रीतनयादि
तातजननीस्वभ्रातरःसस्त्रियः । ताताम्बात्मभगिन्यपत्यधव्युक, जायापिता सद्गुरुः
शिष्याप्ताः पितरो महालयदिधौ तीर्थे तथा तर्पणे ॥ १ ॥

- अमुकगोत्रा अस्मत्पत्नी अमुकदा वसुरुपा तृप्यताम् ।
इदं जलं तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रः अस्मत्सुतः अमुकशर्मा वसुरूपस्तृप्यताम् ।
इदं जलं तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रा अस्मत्कन्या अमुकदा वसुरुपा० ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रः अस्मत्पितृव्यः अमुकशर्मा वसु० ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रः अस्मन्मातुलः अमुकशर्मा वसु० ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रोऽस्मद्भाता अमुकशर्मा वसु० ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्राऽस्मत्पितृभगिनी अमुकदा वसु० ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रा अस्मन्मातृभगिनी अमुकदा वसु० ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रा अस्मदात्मभगिनी अमुकदा वसु० ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रः अस्मच्छ्वशुरः अमुकशर्मा वसु० ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रः अस्मद्गुरुः अमुकशर्मा वसु० ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रः अस्मन्मित्रं अमुक शर्मा वसु० ॥ ३ ॥
- अमुकगोत्रः अस्मदाप्तः अमुक शर्मा वसु० ॥ ३ ॥ इदं जलं
तस्मै स्वधानमः ॥ ३ ॥

ततः । आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं देवर्षिपितृमानवाः ॥ तृप्यंतु पितरः
सर्वे मातृमातामहादयः ॥ १ ॥

अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवासिनाम् ॥ आब्रह्म-
भुवनाल्लोकादिदमस्तु तिलोदकम् ॥ २ ॥

अनेन मंत्रेण पितृतीर्थेनैकवारं तिलोदकं दद्यात् ॥

આ મંત્ર બોલીને એક વખત તિલ, અને જલ, અંશુકા અને તર્જનીના વચલા ભાગમાંથી આપવું.

ये के चास्मत्कुले जाता अपुत्रा गोत्रिणो मृताः ॥

ते गृहंतु मया दत्त वस्त्रनिष्पीडनोदकं ॥ १ ॥

इति वस्त्रनिष्पीडनोदकं दत्त्वा ।

ॐ नमो विवस्वते ब्रह्मन् भास्वते विष्णु ते जसे ॥

जगत्सवित्रे शुचये नमस्ते कर्मदायिने ॥

अनेન મન્ત્રેણ સૂર્યાયૈકમર્ધ્યદત્ત્વા

ઉપરનો શ્લોક બોલી સૂર્યને ૧ અર્ધ આપવો.

अनेन यथाशक्ति देवमनुष्यपितृतर्पणाख्येन कर्मणा
पितृरूपी जनार्दनवासुदेवः प्रीयतां न मम ॐ तत्सत्
श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

નિમ્નલિખિતનામ્ના વૈષ્ણવેનૈતપુસ્તકમુદ્રણમાત્રવ્યયોદત્તઃ ।

કિસનદાસ પુરણોત્તમદાસ સુગંધી.

આગરબત્તી મુગંબા અત્તર તેલ વિક્રણાર.

શિંષી ચાઝ, પોષ્ટ નં. ૨ મુંબઈ.

કીસનદાસ પુરણોત્તમદાસ સુગંધી.

આગરબત્તી મુગંબા અત્તર તેલ વેચનાર.

શિંષી ચાળ, પોષ્ટ નં. ૨ મુંબઈ.

પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું—

મોટું મંદિર.

શ્રી બાલકૃષ્ણ પાઠશાળા.

મુંબઈ.

